

harm against that person or another person, and the person acts necessarily and reasonably to avoid this threat, provided that the person does not intend to cause a greater harm than the one sought to be avoided. Such a threat may either be:

- (i) Made by other persons; or
 - (ii) Constituted by other circumstances beyond that person's control.
2. The Court shall determine the applicability of the grounds for excluding criminal responsibility provided for in this Statute to the case before it.
 3. At trial, the Court may consider a ground for excluding criminal responsibility other than those referred to in paragraph 1 where such a ground is derived from applicable law as set forth in article 21. The procedures relating to the consideration of such a ground shall be provided for in the Rules of Procedure and Evidence.

Article 32

Mistake of fact or mistake of law

1. A mistake of fact shall be a ground for excluding criminal responsibility only if it negates the mental element required by the crime.
2. A mistake of law as to whether a particular type of conduct is a crime within the jurisdiction of the Court shall not be a ground for excluding criminal responsibility. A mistake of law may, however, be a ground for excluding criminal responsibility if it negates the mental element required by such a crime, or as provided for in article 33.

Article 33

Superior orders and prescription of law

1. The fact that a crime within the jurisdiction of the Court has been committed by a person pursuant to an order of a Government or of a superior, whether military or civilian, shall not relieve that person of criminal responsibility unless:
 - (a) The person was under a legal obligation to obey orders of the Government or the superior in question;

gemsskade på den pågældende person eller en anden person, og denne person handler af nødvendighed og på rimelig måde for at undgå truslen, forudsat at personen ikke har til hensigt at forårsage større skade end den skade, som den pågældende har søgt at undgå. En sådan trussel kan enten:

- (i) fremsættes af andre personer, eller
 - (ii) udgøres af andre omstændigheder uden for denne persons kontrol.
2. Domstolen skal afgøre, hvorvidt de straffrihedsgrunde, der er nævnt i denne statut, finder anvendelse i den enkelte sag.
 3. Under domsforhandlingen kan domstolen tage anden straffrihedsgrund i betragtning end dem, der er nævnt i stk. 1, såfremt en sådan grund kan udledes af de retskilder, der er fastlagt i artikel 21. Procedurene for vurderingen af en sådan grund skal fastlægges i procesreglementet.

Artikel 32

Faktisk vildfarelse eller retsvildfarelse

1. En faktisk vildfarelse begrunder kun fritagelse for strafansvar, såfremt den udelukker den tilregnelse, som forbrydelsen kræver.
2. En retsvildfarelse med hensyn til, hvorvidt en særlig adfærd udgør en forbrydelse inden for domstolens jurisdiktion, begrunder ikke fritagelse fra strafansvar. En retsvildfarelse kan imidlertid begrunde fritagelse for strafansvar, hvis den udelukker den tilregnelse, som forbrydelsen kræver, eller i det omfang, det følger af artikel 33.

Artikel 33

Ordre fra overordnede og bortfald af strafansvar

1. Det forhold, at en forbrydelse under domstolens jurisdiktion er begået af en person efter ordre fra en regering eller en overordnet, militær eller civil, fritager ikke den pågældende person for strafansvar, medmindre:
 - (a) personen var under en retlig forpligtelse til at adlyde ordre fra den pågældende regering eller overordnede,